

Sygn. akt **IC 744/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Tadeusz Bulanda

Protokolant: Piotr Brodowski

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **(...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **K. P. (1)**

o zapłatę

I. Zasądza od K. P. (1) solidarnie z K. P. (2), co do którego został w dniu 6 maja 2016 r. wydany prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt I Nc 158/16) na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 99 841,11 złotych (dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset czterdzieści jeden złotych i jednaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od K. P. (1) solidarnie z K. P. (2) na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 5667 złotych (pięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 5400 złotych (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zastępstwa i nie obciąża pozwanej kosztami procesu w pozostałym zakresie.

Sygn. akt: IC 744/16

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwani K. P. (1) i K. P. (2) mają zapłacić solidarnie na rzecz powoda łącznie kwoty 99 841,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia pozwanym nakazu zapłaty albo wnieśli w tym terminie zarzuty. W sytuacji zaś skutecznego wniesienia zarzutów, powód wniósł o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty w całości, zasądzenie od pozwanych kosztów procesu. W razie zaś stwierdzenia przez Sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, wniósł on o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (pozew – k. 2-6).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 6 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nakazał, aby pozwani K. P. (1) i K. P. (2) zapłacili solidarnie powodowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 99 841,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5 667 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wnieśli w tym terminie sprzeciw (nakaz – k. 52).

W dniu 26 czerwca 2016 r. pozwani wnieśli sprzeciw od ww. nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości. Wskazali w nim, że nie kwestionują stanu faktycznego w zakresie zaciągnięcia i spłacania kredytu. W uzasadnieniu sprzeciwu podnieśli, że zwracali się do powoda o umorzenie pozostałości kredytu ze względu na ich tragiczną sytuację materialno-socjalną. W dalszym ciągu żyją na granicy

ubóstwa i nie mają możliwości spłaty zadłużenia. Wobec tego wniesli o rozpatrzenie ich sytuacji i umorzenie należności, której dochodzi Bank (sprzeciw – k. 72-73).

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił sprzeciw K. P. (2) – z uwagi na złożenie go po terminie (postanowienie – k. 93).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 21 września 2006 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecna nazwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) oraz K. P. (1) i K. P. (2) zawarli umowę kredytu hipotetycznego nr (...) w wysokości 222 000 zł, waloryzowanego kursem CHF, co na dzień zawarcia umowy stanowiło kwotę 89 787,66 CHF. Okres kredytowania wyniósł 360 miesięcy (**dowód:** umowa kredytu hipotetycznego – k. 7-10).

W dniu 28 września 2011 r. strony sporządziły aneks do umowy kredytu z dnia 21 września 2006 r., w którym zaktualizowano adresy kredytobiorców oraz uregulowano odroczenie spłaty kapitału (**dowód:** aneks do umowy kredytu hipotetycznego nr (...) – k. 11-12).

Pismami z dnia 10 września 2013 r. (...) Bank S.A. wezwał kredytobiorców do spłaty zaległych płatności w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy i wskazał, że wymagalne należności wynoszą 452,80 CHF. W wezwaniu zastrzeżono, że „W przypadku braku spłaty zadłużenia, pismo niniejsze należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez Bank. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni i jest liczony od następnego dnia po upływie w/w 7 dniowego terminu” (**dowód:** ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 13 i 16). Powyższe wezwania, wysłane na adresy określone w aneksie z dnia 28 września 2011 r., nie zostały podjęte przez dłużników (**dowód:** zwrócona korespondencja do K. P. (1) i K. P. (2) – k. 14-15, 17-18).

Dnia 22 listopada 2013 r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) S.A. (odpis pełny z rejestru przedsiębiorców – k. 33-48).

W dniu 2 października 2014 r. K. P. (1) i K. P. (2) sprzedali za kwotę (...) zł spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W., obciążony hipoteką kaucyjną w kwocie 333 000 zł, zabezpieczającą wierzytelność (...) Bank S.A., wynikającą z umowy kredytu hipotecznego z dnia 21 września 2006 r. Przy zawarciu umowy zbywcy okazali oświadczenie (...) Bank S.A. z dnia 23 września 2014 r., wyrażające zgodę na sprzedaż ww. lokalu za cenę nie mniejszą niż (...) złotych oraz zgodę na wykreślenie hipoteki kaucyjnej do sumy 333 000 zł, pod warunkiem zapłaty na rzecz Banku sumy nie niższej od (...) zł. Z oświadczenia tego wynikało także, że zadłużenie z tytułu ww. kredytu na dzień 23 września 2014 r. wynosi 83 097,40 CHF, to jest wg kursu z tego dnia 296 292,09 zł (kopia wypisu aktu notarialnego – k. 79-89). Po sprzedaży lokalu, K. P. (1) i K. P. (2) zapłacili na rzecz (...) Bank S.A. tytułem spłaty kredytu kwotę 210 000 zł (sprzeciw – k. 72, bezsporne).

Dnia 24 marca 2015 r. (...) S.A. skierował do pozwanych przedsądowe wezwania do zapłaty, określając wymagalną kwotę zadłużenia na 24 213,67 CHF (k. 19, 22). Pismo zostało odebrane przez pozwaną K. P. (1) w dniu 10 kwietnia 2015 r. (potwierdzenie odbioru – k. 20) i nie zostało podjęte pod wskazanym adresem przez dłużnika K. P. (2) (zwrócona korespondencja do K. P. (2) – k. 23-24).

Wg stanu na 24 września 2015 r. wierzytelność (...) S.A. względem K. P. (1) i K. P. (2) wynosiła 99 841,11 zł (wyciąg z ksiąg bankowych (...) S.A. (...) k. 25).

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się na wskazanym wyżej materiale dowodowym, który nie budził wątpliwości co zgodności z rzeczywistością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Stosownie do dyspozycji art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu (art. 75 ust. 1 ustawy).

W umowie kredytu hipotecznego, zawartej w dniu 21 września 2006 r., strony zgodnie postanowiły, iż w razie naruszenia przez kredytobiorcę warunków kredytu, w tym braku zapłaty w terminie całości lub części raty kapitałowo-odsetkowej, a także opłat, prowizji i innych należności banku, Bank podejmie działania upominawcze z wypowiedzeniem umowy włącznie (§ 15 ust. 1 umowy). Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu, który wynosi 30 dni, kredytobiorca był obowiązany do niezwłocznej spłaty wszystkich wymagalnych należności (§ 15 ust. 4 umowy), a Bank może przystąpić do dochodzenia swoich wierzytelności z prawnych zabezpieczeń kredytu oraz całego majątku kredytobiorcy (§ 15 ust. 5 umowy). W § 22 umowy kredytu strony ustaliły, że pisma wysłane przez Bank pod ostatni znany Bankowi adres kredytobiorcy awizowane a nie odebrane przez adresata uważa się za doręczone, wywołując doręczenie zastępcze określone w art. 138 i 139 k.p.c.

Wobec zaprzestania przez K. P. (1) i K. P. (2) spłaty kredytu zaciągniętego w dniu 21 września 2006 r., (...) Spółka Akcyjna wypowiedział umowę kredytu pismami z dnia 10 września 2013 r.

Wysokość zadłużenia została wykazana wyciągiem z ksiąg bankowych, złożonym przez powoda, co znajduje potwierdzenie w treści oświadczenia z dnia 23 września 2014 r. przedstawionego przez powodów jako zbywców przy zawarciu umowy sprzedaży lokalu, co znalazło odzwierciedlenie w treści umowy sprzedaży. Pozwana K. P. (1) (dłużnik K. P. (2) nie wniósł skutecznie sprzeciwu) nie zaprzeczyła konkretnie i jednoznacznie istnieniu wierzytelności w wysokości wskazanej przez powoda, zaś sprzeciw od nakazu zapłaty motywowała swoją tragiczną sytuacją materialną, uniemożliwiającą spłatę kredytu. Ostatecznie przedstawione twierdzenie, że powód dochodzi prowizji za wcześniejszą spłatę kredytu, a do czego nie jest uprawniony w myśl umowy kredytu, nie zostało w żaden sposób wykazane, i jest gołosłowne w świetle materiału dowodowego. Już przy sprzedaży lokalu za kwotę (...) złotych w dniu 2 października 2014 r. wiadome pozwanym było, że ich zadłużenie jest większe, bo wynosi 296 292,09 zł. Po sprzedaży lokalu, pozwani zapłacili na rzecz powoda kwotę 210 000 złotych. Pozwani nie przedstawili dowodu przeciwnego, z którego wynikałoby, że spłacili całość zadłużenia z tytułu kredytu. Biorąc pod uwagę treść aneksu z dnia 28 czerwca 2013 r. stwierdzić trzeba, że w tym czasie kredyt nie był spłacony, zaś kredytobiorcy nie byli w stanie płacić raty kapitałowej, co było przyczyną jej odroczenia na 6 miesięcy. Również umowa sprzedaży lokalu z dnia 2 października 2014 r. świadczy o tym, że pozwani zmuszeni byli sprzedać lokal, aby choć częściowo spłacić zadłużenie względem banku. Podnieść wreszcie trzeba, że, z natury rzeczy, kredyt udzielony pozwanym był oprocentowany (3,05% rocznie wg stawki na dzień zawarcia umowy), a zatem obciążający pozwaną dług nie odpowiadał jedynie kapitałowi wypłaconemu przez bank kredytujący, lecz obejmował także należne bankowi odsetki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od K. P. (1) solidarnie z K. P. (2), co do którego został w dniu 6 maja 2016 r. wydany prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt I Nc 158/16) na rzecz (...) S.A. kwotę 99 841,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, przy czym o odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (pkt I. wyroku)

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i oraz na podstawie § 8 pkt. 6 i § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1805). Wobec tego, że strona pozwana przegrała ten proces w całości Sąd zasądził od K. P. (1) solidarnie z K. P. (2) kwotę 5 667 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5 400 zł tytułem zastępstwa, a na podstawie 102 k.p.c. nie obciążył pozwanej kosztami procesu w pozostałym zakresie ze względu na jej złą sytuację majątkową (pkt II. wyroku).